

اشعار تی. اس. الیوت در زبان فارسی:

بررسی موردنی ترجمه کهن‌الگوها در شعر سرزمین‌بی‌حاصل

سید بختیار سجادی* (گروه زبان و ادبیات انگلیسی، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران)

سید شجاع نی‌نوا (گروه زبان انگلیسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات سنندج، ایران)

چکیده

مقاله حاضر برآن است که ترجمه‌های فارسی بخش چهارم شعر سرزمین‌بی‌حاصل اثر تی. اس. الیوت را با به‌کارگیری مبانی نظریه جهانی‌های ترجمه و با توجه ویژه به مفهوم «ناخودآگاه جمعی» بررسی و مقایسه کند. منابع فراوانی در باب تعاریف، انواع و کارکردهای مفهوم کهن‌الگو در دسترس است، اما بررسی بازنمایی کهن‌الگوها در آثار ادبی از منظر ترجمه‌پژوهی تلاشی نو به‌شمار می‌رود. با توجه به اینکه کهن‌الگوها مفاهیمی جهان‌شمول و ثابت هستند، ابراز آن‌ها در زبان‌های مختلف به شیوه‌ای تا حدی یکسان صورت پذیرفته است. از سوی دیگر، کاربست نظریه جهانی‌های ترجمه در بررسی معادل‌گزینی کهن‌الگوها در ترجمه‌های گوناگون فارسی نشان می‌دهد ترجمه این بخش از شعر در مقایسه با دیگر بخش‌ها کمتر چالش‌برانگیز بوده است. بسامد بالای کهن‌الگوها در بخش چهارم شعر سرزمین‌بی‌حاصل با عنوان «مرگ در آب»، باعث شده ترجمه‌های فارسی صورت گرفته از این بخش، در مقایسه با دیگر بخش‌های شعر که کمتر به کهن‌الگو پرداخته‌اند، دارای کمترین اختلاف در ترجمه باشند. بخش چهارم شعر دارای فضایی مذهبی، اسطوره‌ای و حاوی بیشترین تعداد کهن‌الگوی به‌کاررفته نسبت به دیگر بخش‌های این شعر بوده و از این رو از زبانی آرکائیک برخوردار است. یافته‌های پژوهش حاضر، به‌دبیاب تحلیل هفت ترجمه متمایز فارسی از بخش چهارم شعر مذکور، نشان‌دهنده این است که از لحاظ تراکم واژگانی، تنوع

*نوبنده مسئول b.sajadi@uok.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۱۱/۱۵ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۱۱/۰۵

واژگانی و میانگین طول عبارات و جمله‌ها شباهت‌های بسیاری در متن‌های ترجمه شده وجود دارد و جملگی حول نقطه‌میانی یک گستره قرار دارند.
کلیدواژه‌ها: سرزمین‌بی حاصل، اسطوره، ناخودآگاه جمعی، کهن‌الگو، جهانی‌های ترجمه

۱. مقدمه

بررسی کهن‌الگو^۱ از جمله مباحث‌های جذاب برای مطالعه رابطه میان ادبیات به‌ویژه شعر و اسطوره است. کهن‌الگوها در اسطوره‌ها به‌کار گرفته شده و در ادبیات بازنمایی شده‌اند. عناصر اسطوره‌شناختی یا بن‌مایه‌های کهن‌الگویی از گنج خانه تصاویر کهن‌الگویی سر بر می‌آورند. به‌عبارت دیگر، اسطوره از طریق کهن‌الگوها یا تصویر کهن‌الگویی در شعر متجلی می‌شود:

این بن‌مایه‌ها چه به‌صورت دیداری، نمایشی و موسیقیایی بازنمایی شوند و چه به رشتۀ کلام در آیند، بیشتر به‌صورت متوالی با هم در ارتباط هستند که اسطوره نامیده می‌شوند. لذا، اسطوره‌ها معمولاً تراوش‌های خودجوش روان نیستند، بلکه به‌واسطه فرهنگ رشد و نمو می‌یابند. در قرن‌های متمادی، فرهنگ‌های غنی از تصاویر کهن‌الگویی مشترک میان ناخودآگاه جمعی^۲ انسانی بشر، گونه‌ای شگفت‌انگیز از اسطوره‌ها ابداع کرده است. (واکر، ۲۰۰۲، ص. ۴)

به باور واکر (۲۰۰۲) اسطوره‌شناسی روی‌هم‌رفته آینه‌ای برای ناخودآگاه جمعی است که بنیان روان‌شناختی مشترک زندگی انسانی بشر محسوب می‌شود. «استوره‌ها بیان‌گر ساختارهای غریزی و کهن‌الگویی ناخودآگاه ذهن هستند» (واکر، ۲۰۰۲، ص. ۴).

کهن‌الگوها نمادهای جهانی‌اند که به شیوه‌های مختلف از جمله مفاهیم، بن‌مایه‌ها، آشکال، اعداد و رنگ‌ها در متن‌های ادبی و هنری مورد بازنمایی قرار می‌گیرند. همان‌گونه که ویلرایت (۱۹۹۴) در کتاب استعاره و واقعیت توضیح می‌دهد این

1. archetype
2. collective unconscious

نمادها برای اکثریت قریب به اتفاق مردم جهان، مفهومی واحد یا بسیار مشابه دارند. «حقیقتی قابل کشف است که این نمادهای مشخص، مانند آسمان، زمین و غیره، به‌طور مکرر در فرهنگ‌ها تکرار می‌شوند» (گرین، لیور، مورگن، ریسمَن و ویلینگهام، ۲۰۰۵، ص. ۱۸۴).

این فرهنگ‌ها نیز به آشکال مختلفی همچون اسطوره در ادبیات نمود پیدا می‌کنند. اسطوره راهنمای فهم کهن‌الگو است و با بررسی اسطوره‌ها در واقع شناخت دقیقی از کهن‌الگوها کسب می‌کنیم (پاینده، ۱۳۸۴، ۱۳۸۴، ص. ۳۳). عموماً آثار ادبی برتر جهان، به‌ویژه شعر ملل، دارای روح پرواز تخیلی، اسطوره‌ها و نیز کهن‌الگوهای فراوانی هستند. منظومة بلند سرزمین‌بی حاصل^۱ اثر تی. اس. الیوت^۲ را از تکشاہکارهای شعر و ادب قرن بیستم می‌خوانند؛ شعری با خصلت چندلحنی و چندصدایی که از دل معماری عظیم فکری، پیوندهای بی‌شمار و بی‌نظیری با سایر شعرها و سنت‌های ادبی تاریخ ایجاد کرده است. این شعر ترکیبی است از اسطوره‌ها، باورهای دینی، روایت‌های شرقی، پندارهای شاعرانه، ارجاعات و نشانه‌ها و ارتباطات شبکه‌ای و حساب‌شده آنها با هم که در قالب حکایت‌های اندوه‌زده جدا از هم سروده شده است. با این حال، آنچه پژوهشگران را به این بررسی ترغیب کرد، وجود فراوان کهن‌الگوها و تصاویر کهن‌الگویی در این شعر بود. از آنجا که کهن‌الگوی بیشتری در بخش چهارم از شعر سرزمین‌بی حاصل نسبت به سایر بخش‌های این شعر به کار رفته، برآنیم دقیق‌تر، تنها به بررسی و مقایسه ترجمه‌های متفاوت بخش چهارم این منظومه در زبان فارسی پردازیم.

شعر سرزمین‌بی حاصل از سال ۱۳۳۴ تا ۱۳۸۸، چه به صورت مجموعه‌شعر مجزا و چه همراه دیگر اشعار تی. اس. الیوت، بیش از ده بار به زبان فارسی ترجمه شده است (جدول ۱)، اما نقدهای بسیار اندکی در مورد این ترجمه‌ها و خوانش تطبیقی آنها صورت گرفته است. اهمیت اصلی پژوهش حاضر بر این واقعیت استوار بوده

1. the waste land

2. T. S. Eliot

که این بررسی اولین تلاش چه در ایران و چه خارج از ایران است که هدفمند به بررسی کهن‌الگوهای به‌کاررفته در آثار ادبی، به‌ویژه شعر، از منظر ترجمه می‌پردازد. نتایج این پژوهش می‌تواند برای مترجمان، ترجمه‌پژوهان، متقدان ترجمه و نیز سایر پژوهشگران دیگر حوزه‌های مرتبط با ادبیات و ترجمه مفید باشد.

با توجه به ماهیت جهان‌شمولیت کهن‌الگوها، در این مقاله سعی بر آن است که ترجمه‌های فارسی صورت‌گرفته از بخش چهارم شعر سرزمین‌بی‌حاصل بررسی و مقایسه شوند. این مقایسه‌ها در چارچوب نظری «جهانی‌های ترجمه» که بیکر (۱۹۹۳) و نیز با توجه به رویکرد اسطوره‌شناسی یونگ (۱۹۶۴) به مفهوم کهن‌الگو صورت می‌گیرند. بیکر (۱۹۹۷) در دسته‌بندی خود از «جهانی‌های ترجمه» بیان می‌دارد که در «تصریح» (الگوی سوم) اطلاعات تلویحی موجود در متن مبدأ به صورت آشکار در متن مقصد بیان می‌شوند که در سه سطح متنی، ساختاری و واژگانی نمود دارند. از طرفی در «هم‌گرایی» (الگوی چهارم) بر تشابه متن‌های ترجمه‌ای به یکدیگر اعتقاد دارد؛ بدین معنا که متن‌های ترجمه‌ای از لحاظ تراکم واژگانی، تنوع واژگانی و میانگین طول جمله‌ها شبیه به یکدیگرند و در حول نقطه‌میانی یک گستره قرار دارند؛ لذا، با توجه به نزدیکی ویژگی «جهان‌شمول» بودن کهن‌الگوها به ویژگی «تشابه متن‌های ترجمه‌ای در متن مقصد» که در نظریه بیکر (۱۹۹۷) مطرح می‌شود، نظریه «جهانی‌های ترجمه» برای چارچوب نظری پژوهش حاضر انتخاب شده است.

با وجود کتاب‌ها و مقاله‌های بسیار زیاد مرتبط با تعریف، تحلیل، تقسیم‌بندی و بازنمایی کهن‌الگو، منبعی مستقل و مقاله‌ای موثق در ارتباط با راهکارهای ترجمه کهن‌الگو در شعر انگلیسی، یافت نشد. وجود چنین منبعی از این لحاظ حائز اهمیت بود که پژوهشگران می‌توانستند با اشاره به آن راهکار یا راهکارهای ترجمه‌ای خاص در مقایسه‌های تطبیقی خود، تحلیل دقیق‌تری ارائه کرده و نیز برای یافتن چارچوب نظری مرتبط با کهن‌الگو از منظر ترجمه زمان کمتری را صرف نمایند؛ این مسئله اصلی‌ترین محدودیت پژوهش حاضر است. علاوه بر این، از دیگر محدودیت‌های

پژوهش می‌توان به در دسترس نبودن تمام ترجمه‌های فارسی این اثر اشاره کرد؛ تعدادی از ترجمه‌ها سال‌ها پیش در ایران منتشر شده اما دیگر تجدیدچاپ نشده‌اند و از طرف دیگر، تعدادی از این ترجمه‌ها در خارج از ایران منتشر شده‌اند که دسترسی به آن‌ها بسیار دشوار بود.

۲. پیشینهٔ پژوهش

دربارهٔ مفهوم کهن‌الگو، انواع و کارکردهای مختلف آن در حوزه‌های مختلف علوم انسانی و به‌ویژه نقد اسطوره‌ای/کهن‌الگویی^۱، مقاله‌ها و کتاب‌های زیادی نوشته شده است، اما چه در داخل ایران و چه در خارج از ایران پژوهشی یافت نمی‌شود که به کهن‌الگوها در آثار ادبی، به‌ویژه در شعر سرزمین‌بی‌حاصل، از منظر ترجمه پرداخته باشد. در داخل ایران تنها دو مقاله به بررسی ترجمة استعاره و تلمیحات در شعر سرزمین‌بی‌حاصل پرداخته‌اند. لازم به ذکر است که این دو مقاله هیچ اشاره‌ای به ترجمة کهن‌الگوها نکرده‌اند.

سجادی و رستمی (۱۳۹۳) با به‌کارگیری نظریه‌های ترجمة مرتبط با استعاره که نیومارک (۱۹۹۸) در زبان انگلیسی و شمیسا (۱۳۸۶) در زبان فارسی ارائه کرده‌اند، ترجمة استعاره‌ها در شعر سرزمین‌بی‌حاصل را بررسی کرده‌اند. در این مقاله، استعاره با توجه به بازنمایی‌ها در تلمیحات شعر یادشده، بررسی شده است. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد در روند ترجمة این شعر، شواهد قانع‌کننده‌ای وجود دارند که مترجم‌ها از ترجمه‌های پیش از خود به نوعی تقلید کرده‌اند. همچنین، نتایج تحقیق آن‌ها نشان می‌دهد شباهت‌های چشمگیری بین استعاره مُرده در انگلیسی با استعاره تبعیه در فارسی، استعاره ابتکاری در انگلیسی با استعاره بعید در فارسی و استعاره اقتباسی در انگلیسی با استعاره مركب در فارسی وجود دارد؛ اما چنین به‌نظر می‌رسد که مترجم‌ها در یافتن معادل برای دیگر انواع استعاره‌ها در هر دو زبان با مشکل بزرگی مواجه‌اند.

1. mythological/archetypal criticism

احمدگلی و منبری (۱۳۹۰) نیز چهار شعر پر تلمیح تی. اس. الیوت از جمله سرزمین‌بی حاصل را با به کارگیری نظریه «بینامتنی» کریستوا (۱۹۶۹) و مدل لپهالم (۱۹۹۷) بررسی کرده‌اند. هدف این بررسی، راهکارهای مترجم‌های ایرانی برای انتقال تلمیحات بینامتنی در اشعار الیوت به زبان مقصد بوده است. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد راهکار «حفظ اسم» در ترجمه تلمیحات اسمی خاص و دو راهکار «تغییر حداقل» و «توضیح صریح تلمیح» مورد ترجمه به ترتیب پربسامدترین راهکارها در ترجمه تلمیحات عبارت‌های کلیدی بوده‌اند. نتایج بررسی بسامد راهکارها نشان می‌دهد که در طول زمان، راهکار «تغییر حداقل» روندی کاوشی داشته و، در مقابل، راهکار «توضیح صریح» روندی افزایشی داشته است. بر این اساس، نگرش مترجم‌های ایرانی به ترجمه تلمیحات در گذر زمان تغییر اساسی یافته است و به روندی شتابناک به‌سوی راهکارهای خواننده‌مدار و متمایل به زبان مقصد تبدیل شده است.

اما تا جایی که نویسنده‌گان مقاله حاضر بررسی کرده‌اند، تنها یک مقاله به‌طور تخصصی و مستقل به بررسی مفهوم کهن‌الگو در شعر سرزمین‌بی حاصل الیوت پرداخته است. لازم به ذکر است که در این تحقیق نیز هیچ اشاره‌ای به ترجمه کهن‌الگوها نشده است. احمدی چناری (۱۳۹۲) خوانشی تطبیقی از مفهوم مرگ در چکامه «سرزمین‌بی حاصل» الیوت و اشعار سیّاب، شاعر نویردادز عرب، بر مبنای نظریه کهن‌الگوها ارائه داده است. در این جستار تلاش شده است جنبه‌های نمادین مفهوم «مرگ» در چکامه «سرزمین‌بی حاصل» مشهورترین اثر الیوت به عنوان متن تأثیرگذار و اشعار سیّاب به عنوان متن تأثیرپذیر، براساس داده‌های نقد کهن‌الگویی به صورت تطبیقی تحلیل شود. هر دو شاعر فشارهای روانی برخاسته از بخش کهن‌الگویی ذهن را بر طیف وسیعی از نمادها فرافکنی کرده‌اند که در این میان، نمادهای اسطوره‌ای بیشترین بسامد را دارند. در واقع، آن‌ها اسطوره‌ها را تجلی‌گاه ترس و بیم، امید و ناامیدی و ارزش‌های متعالی و منحط نوع انسان دیده‌اند و در حیات ادبی خود از آن‌ها الهام گرفته‌اند. ظهور کهن‌الگو در شعر الیوت منحصر به

نمادهای جهان‌شمول است، اما تنوع مبانی انگیزشی باعث می‌شود ردپای کهن‌الگوها در شعر سیّاب در چهار سطح تجربه فردی، ملّی، قومی و جهانی دیده شود.

در مقاله حاضر، ترجمۀ کهن‌الگوها در بخش چهارم از شعر سرزمین‌بی‌حاصل در پرتو چارچوب نظری رهیافت جهانی‌های ترجمۀ بیکر (۱۹۹۳) و براساس ایده ناخودآگاه جمعی کارل گوستاو یونگ (۱۹۶۴) بررسی و تحلیل می‌شود. کهن‌الگوها به منزلۀ تصاویر کهن‌الگویی و همگانی نهفته در ضمیر ناخودآگاه جمعی، به صورت اسطوره تجلی می‌یابند و در آثار ادبی و هنری نمود پیدا می‌کنند. همان‌طور که در ادامه نشان داده خواهد شد، این مسئله سبب شده ترجمۀ کهن‌الگوها در مقایسه با واژه‌های معمولی در بخش چهارم از این شعر کمتر چالش‌برانگیز باشد؛ اما نباید این نکته مهم را از نظر دور داشت که کهن‌الگوها گاهی به‌واسطه زبانِ رمز و نماد در متن متجلی می‌شوند که همین امر باعث دشواری ترجمۀ آن‌ها می‌شود.

۳. مفهوم کهن‌الگو و ناخودآگاه جمعی

واژه یونانی «آرکی‌تایپ» (کهن‌الگو) از جمله رایج‌ترین اصطلاحات در صد سال اخیر است که در حوزه‌های مختلف علمی از جمله روان‌شناسی، انسان‌شناسی، الهیات، و نقد و نظریه ادبی و فرهنگی کاربرد دارد و کاربرد وسیع آن در ادبیات به پیدایی شاخه‌ای از نقد، به‌نام «نقد کهن‌الگویی» یا «نقد نمونه ازلی» منجر شده است (داد، ۱۳۸۳، ص. ۴۸۸). واژه «آرکی‌تایپ» برای اولین بار در دهۀ ۱۵۴۰، در لاتین به‌شکل archetypum وارد زبان انگلیسی شده است؛ البته خود از واژه یونانی archētupos، به معنای قالب، گرفته شده است. بخش نخست این ترکیب یعنی archē از فعل یونانی archēin، به معنای «آغاز کردن، اوّلی، اصلی»، مشتق شده است. بخش دوم آن نیز از واژه tupos به معنای «مدل، الگو، نمونه» گرفته شده است که آن را در کلماتی چون type (نوع) و prototype (پیش‌نمونه) می‌توان یافت. از این رو، واژه archetype را با توجه به مؤلفه‌های آن می‌توان «الگوی نخستین» یا «کهن‌الگو» ترجمه کرد. همان‌طور که پژوهشگر شهیر گفتمان نقد دانشگاهی، ام. اچ. آبرامز، ابراز داشته است «در نقد ادبی، اصطلاح کهن‌الگو نشان‌دهنده طرح‌های روایی، الگوهای کنشی،

تیپ‌های شخصیتی، درون‌مایه‌ها، و صورت‌های مکرر است که در طیف گسترده‌ای از آثار ادبی، همچنین اساطیر، رؤیاه‌ها و حتی شعائر اجتماعی قابل شناسایی‌اند» (آبرامز، ۲۰۰۹، ص. ۱۵).

از سوی دیگر، یونگ، اصطلاح «کهن‌الگو» را برای مفهومی به کار می‌برد که آن را «صورت‌های ازلی»، یا «بقایای روانی» الگوهای تکرارشونده در تجارب نیاکان باستانی مانند که به اعتقاد وی، در «ناخودآگاه جمعی» نژاد بشر باقی مانده‌اند و در اسطوره‌ها، دین، رؤیاه‌ها، خیال‌پردازی‌های شخصی و نیز آثار ادبی تجلی می‌یابند (آبرامز، ۲۰۰۹، ص. ۱۵). ضمیر «ناخودآگاه جمعی»، گنجینه‌غاییز، انگیزه‌های سرکش و بی‌پایان و محرك‌های زیستی است. وقتی این محرك‌های زیستی در قالب تصاویر نمادین در خیال‌پردازی‌ها بروز پیدا کنند، کهن‌الگو محسوب می‌شوند و کهن‌الگوها در قالب پیکره^۱، چه انسانی یا غیرانسانی و چه یک فرایند، نوعی اسطوره می‌آفرینند (حری، ۱۳۸۸).

کهن‌الگوها تصاویری مشترک در ذهن بشریت‌اند که در ناخودآگاه وجود آدمی خانه دارند. هر شخص گویا خاطرات فشرده اجداد خویش را در ذهن دارد. تصاویر ناشی از این ذهنیت‌ها در واقع «کهن‌الگو» را به وجود می‌آورند. کهن‌الگوها سبب واکنش‌های مشابه افراد مختلف در برابر موقعیت‌های مشابه در سرتاسر جهان می‌شوند. این تصاویر در آفرینش‌های هنری مختلف به‌ویژه شعر، خود را به‌خوبی نشان می‌دهد؛ چون با ناخودآگاه افراد در ارتباط است و شعر نیز به ناخودآگاهی منسوب است. کهن‌الگو با نمادها و اساطیر هم در ارتباط است و در تقسیم‌بندی نمادها به‌نظر می‌رسد نمادهای جهانی همان کهن‌الگوها هستند (نیکوبخت، بزرگ‌بیگدلی، قبادی و سلمانی‌نژاد مهرآبادی، ۱۳۸۸).

کارل گوستاو یونگ^۲ (۱۸۷۵-۱۹۶۱) روان‌پزشک و متفکر به‌نام سوئیسی است که با طرح مباحث مهمی چون ضمیر ناخودآگاه جمعی و کهن‌الگوها به بررسی اساطیر،

1. figure
2. Carl G. Jung

پنداره‌ها و رؤیاه‌ها پرداخته است. یونگ معتقد است تمام اساطیر کهن یک ملت در ناخودآگاه قومی آن ملت زنده و پابرجا است و رفتارهای کلی آن ملت را کنترل می‌کند. بنابراین، می‌توان اذعان داشت که درک مفاهیم اساطیر کهن یک قوم می‌تواند در شناخت فرهنگ و رفتارهای قومی موثر باشد. الیاده معتقد است که فروید و یونگ خواسته‌اند اسطوره را به فرایندی ناخودآگاه تقلیل دهند، حال آنکه اسطوره، پدیده‌ای عالم‌گیر یا کلی است که بانی ساختاری واقعی و یا نوعی ساختار واقعیت و روشنگر وجود و فعالیت موجودات فوق طبیعی و الگویی دستوری برای سلوک آدمی است (به‌نقل از ستاری، ۱۳۸۹، ص. ۱۱۸). مراد از صورت اساطیری یا کهن‌الگو که اصطلاح یونگ برای محتويات ناخودآگاه جمعی است، به آن دسته از افکار غریزی و مادرزادی و تمایل به رفتارها و پندارهایی اطلاق می‌شود که فطری و ذاتی در نوع انسان وجود دارد. در واقع، ناخودآگاه جمعی شامل تصاویر کهن‌الگویی است که در خواننده عکس‌العمل و بازتاب عمیقی ایجاد می‌کند (شمیسا، ۱۳۸۹، ص. ۹۴).

یونگ بر این باور است که ضمیر ناخودآگاه افزون بر فردی‌بودن و خودبستندگی، «جمعی» نیز بوده که از گذشته مشترک ابنای بشر در روان آدمی به ارث رسیده است (حری، ۱۳۸۸). به اعتقاد یونگ، با اینکه ممکن است توجه به رؤیاه‌ها (کلیدی‌ترین واژه در روان‌کاوی فروید) و تعبیر و تفسیر آن‌ها تا حد زیادی به بررسی روان فرد کمک کند، رؤیاه‌ها و تصورات دیگری نیز هستند که تنها ریشه در ناخودآگاه فردی ندارند و باید خاستگاه آن‌ها را در گذشته ناخودآگاه تاریخی، قومی و نژادی ابنای بشر دنبال کرد. یونگ (۱۹۶۴) از این نوع ناخودآگاه مشترک و موروثی به «ناخودآگاه جمعی» تعبیر کرده است و تصاویر جهانی نهفته در آن را که در قالب اسطوره صورت بیانی پیدا می‌کند و به‌واسطه زبان رمز و نماد در آثار هنری تجلی می‌یابند، «کهن‌الگو» می‌نامد.

به اعتقاد یونگ پیش‌شرط زایش اسطوره، در حقیقت در دل ساختار روان است و ناخودآگاه جمعی، گنجینه ساختارها، تجربیات و مضامین کهن‌الگویی است (۱۹۶۴). از نظر یونگ، اسطوره‌ها، داستان‌های تقابل‌های کهن‌الگویی هستند. در واقع، اسطوره،

استعاره‌ای از نهانگاه کهن‌الگویی محسوب می‌شود. طبق این دیدگاه، اسطوره‌ها نه ابداع، بلکه تجربه می‌شوند. «اساطیر، تجلیات بنیادین روان پیشاخودآگاه و نمودها و جلوه‌های آزاد درباره رخدادهای روانی محسوب می‌شوند» (ساموئلز، ۱۹۹۲، ص. ۹۵). در مجموع، آنچه از کلام یونگ مشهود است از یک سو، توجه به ناخودآگاه و جنبه‌های آن و از سوی دیگر، توجه به کهن‌الگو به منزله گنجینه و نهانگاه نگاره‌ها و نمادهای ناخودآگاه جمعی است. به همین خاطر است که اسطوره‌ها ممکن است در ادبیات ملل گوناگون، در قالب الگوهای نمادها تجلی یابند.

کهن‌الگوهای را می‌توان در سه طیف متفاوت « تصاویر »، « نقش‌مایه‌ها یا نظامهای کهن‌الگویی » و « ژانرهای ادبی » مورد نقد و بررسی قرار داد. تصاویر شامل معقولات و نمادهای جهانی مشترکی مانند آب، دریا، خورشید، اعداد مقدس و نقش‌مایه‌ها یا نظامهای کهن‌الگویی شامل مباحثی چون مرگ و نوزایی (تولد دوباره)، بازگشت به بهشت، آفرینش، فناناپذیری و مفاهیم مربوط به دلاوری و جنگاوری قهرمان داستان و تحول و رستگاری اوست (گرین و همکاران، ۲۰۰۵، ص. ۲۳۸). اسطوره به هر نحو که در آثار ادبی و این‌جا در شعر، ظهور کند، یکی از اجزای اثر ادبی محسوب می‌شود که بایستی در کنار سایر اجزاء، در خدمت ساختار کلی اثر قرار بگیرد. بنابراین، از دیدگاه ساختاری، تنها اشاره به کهن‌الگو، به اسطوره در شعر کفايت نمی‌کند، بلکه آنچه اهمیت دارد چگونگی تبلور این کهن‌الگو در کل ساختار شعر و ارتباط آن با دیگر اجزای شعر است.

در بخش چهارم شعر « سرزمین بی‌حاصل » بیشتر مفاهیم کهن‌الگویی به کار برده شده در دو طیف « تصاویر » و « نقش‌مایه‌ها یا نظامهای کهن‌الگویی » جای می‌گیرند. تصاویر، اعداد و مفاهیم عمده کهن‌الگویی در این بخش از شعر عبارت‌اند از دریا، عدد چهارده، مرگ، آب، فراز و فرود، گرداب، چرخ، باد، و پیری و جوانی.

۴. چارچوب نظری جهانی‌های ترجمه^۱

براساس رهیافت جهانی‌های ترجمه از منظر بیکر، آن دسته از ویژگی‌هایی که تصور می‌شود در تمام متن‌های ترجمه شده وجود دارند و نتیجهٔ فرایند ترجمه نیز هستند به مثابهٔ «جهانی‌های ترجمه» قلمداد می‌شوند. با شکل‌گیری پیکرهای بزرگ زبانی، کشف جهانی‌های ترجمه امکان‌پذیر شده است. تصريح، ساده‌سازی، و بهنجارسازی از جمله اولین جهانی‌های ترجمه‌اند (فرحزاد، ۱۳۹۴).

پالامبو (۲۰۰۹) در فرهنگ اصطلاحات کلیاتی در مطالعات ترجمه توضیح می‌دهد که ویژگی‌های فوق الذکر ارتباط چندانی به زبان‌های مبدأ و مقصد ندارند و در نتیجهٔ تداخل^۲ نظام‌های زبانی به وجود نمی‌آیند. پژوهش دربارهٔ جهانی‌های ترجمه از اواسط دهه ۱۹۹۰ آغاز شد و در حقیقت، نتیجهٔ رشد و شکوفایی مطالعات ترجمه و پیدایش زبان‌شناسی پیکرهای در دهه‌های پیشین بود. بیکر (۱۹۹۷)، جهانی‌های ترجمه را به چهار اصل ساده‌سازی، بهنجارسازی، تصريح و هم‌گرایی تقسیم می‌کند:

садه‌سازی:^۳ بیکر ساده‌سازی در ترجمه را به ساده‌سازی زبان مورد استفاده در ترجمه، تعریف می‌کند. براساس این تعریف، زبان متن‌های ترجمه‌ای در مقایسه با زبان متن‌های غیرترجمه‌ای ساده‌ترند. یکی از نمودهای این ساده‌سازی در ترجمه پایین‌تر بودن متوسط طول جمله‌ها در متن‌های ترجمه‌ای است. تنوع و تراکم واژگانی کمتر در متن‌های ترجمه‌ای، از دیگر نمودهای ساده‌سازی در زبان ترجمه هستند.

بهنجارسازی:^۴ بهنجارسازی در ترجمه به فرایندهای دلالت می‌کند که براساس آن عناصر متداول و رایج در زبان مقصد جای عناصر غیرمتداول زبان متن مبدأ را می‌گیرند. به عبارت دیگر، بهنجارسازی شامل فرایندهای است که براساس آن ساختارهای دستوری، الگوهای همنشینی و واژگان رایج زبان مقصد در ترجمه

-
1. translation universals
  2. interference
  3. simplification
  4. normalisation

استفاده می‌شوند؛ بنابراین، متن مقصد ساختارهای دستوری، الگوهای همنشینی و واژگان غیرمعارف کمتری نسبت به متن مبدأ خواهد داشت.

تصریح:^۱ تصریح در ترجمه براساس آنچه بیکر بیان می‌دارد بر فرایندی دلالت دارد که براساس آن اطلاعات تلویحی موجود در متن مبدأ به صورت آشکار در متن مقصد بیان می‌شوند که در سه سطح متنی، ساختاری و واژگانی نمود دارند.

هم‌گرایی:^۲ بنا بر تعریف بیکر، هم‌گرایی بر تشابه متن‌های ترجمه‌ای به یکدیگر دلالت دارد، بدین معنا که متن‌های ترجمه‌ای از لحاظ تراکم واژگانی، تنوع واژگانی و میانگین طول جمله‌ها شبیه به یکدیگرند و در حول نقطه‌میانی یک گستره قرار دارند.

از سوی دیگر، جهانی‌های ترجمه از نگاه بیکر عبارت است از: «مشخصه‌هایی که نوعاً در متن ترجمه‌شده دیده می‌شوند نه در گفته‌های اصلی و نتیجه مداخله نظامهای زبانی نیستند» (به نقل از شاتلورت و کاوی، ۲۰۱۴، ص. ۱۹۳). بیکر (۱۹۹۳) شش مشخصه زیر را در این مقوله می‌گنجاند:

۱. گرایش به تصریح یکی از ویژگی‌های مشترک متن‌های ترجمه شده است؛

۲. بسیاری از متن‌های مقصد به ساده‌کردن و ابهام‌زدایی از قطعه‌های مبهم متن مبدأ گرایش دارند؛

۳. هر متن مقصد غالباً دستور مهارنشدنی زبان مبدأ را بهنجار و دیگر مشخصه‌های غیرمعارف متن مبدأ را معیار می‌کند؛

۴. موارد تکرار یا با استفاده از مترادف‌ها در قالب الفاظ دیگری در می‌آیند یا در برخی موارد به کلی حذف می‌شوند (توری، ۱۹۸۰، ص. ۱۳۰)؛

۵. مترجم در تلاش برای «بومی‌کردن» متن مقصد، ممکن است در به کار گرفتن مشخصه‌های خاص زبان مقصد مبالغه یا زیاده‌روی کند؛

1. explicitation
2. levelling out

۶. ممکن است فرایند ترجمه باعث شود «برخی مشخصه‌ها در متن‌های ترجمه‌شده در مقایسه با متن‌های مبدأ و نیز متن‌های اصلی زبان مقصد به صورت خاصی توزیع شوند» (به‌نقل از شاتلورت و کاوی، ۲۰۱۴، ص. ۱۹۳).

بنا بر آنچه که گفته شد، ارتباط نزدیک و دوسویه‌ای میان نظریه جهانی‌های ترجمه و پرسش اساسی پیش رو در پژوهش حاضر وجود دارد که عبارت است از ترجمه‌های مشابه کهن‌الگوها با توجه به حضور فراگیر آن‌ها در زبان مقصد. نظریه جهانی‌های ترجمه در واقع به ویژگی‌های متن‌های ترجمه‌شده در مقایسه با متن‌های نوشته‌شده به زبان مقصد می‌پردازد. از این رو، در بخش بعدی مقاله با توجه به بسامد قابل توجه کهن‌الگوها در زبان فارسی، تلاش‌های متفاوت مترجم‌های مختلف این اثر به زبان فارسی بررسی و بحث خواهد شد و این نکته نشان داده خواهد شد که در این حوزه بیشتر تلاش‌ها به دلیل وجود مفاهیم کهن‌الگویی تا حد بسیار زیادی یکسان و مشابه‌اند.

۵. روش پژوهش

متن مبدأ در پژوهش حاضر، منظومه بلند سرزمین‌بی‌حاصل از تکشاھکارهای شعر و ادب سده بیستم، یک شعر انگلیسی مدرنیستی است که نخستین‌بار، پس از آنکه ازرا پاؤند^۱ آن را ویرایش کرده و به ۴۳۴ مصرب کاهش داد، در اکتبر سال ۱۹۲۲ منتشر شد. متن‌های مقصد بررسی شده در این پژوهش، ترجمه‌های فارسی از شعر سرزمین‌بی‌حاصل هستند. این شعر توسط ده مترجم ایرانی از سال ۱۳۳۴ تا ۱۳۸۸ به فارسی ترجمه شده است. از میان این ترجمه‌ها، تنها سه ترجمه، یعنی حسن شهباز (۱۳۵۷)، جواد علافچی (۱۳۸۳) و بهمن شعله‌ور (۱۳۸۶)، در بازار کتاب به سهولت یافت شدند، اما ترجمه‌های دیگر یا غیرقابل دسترس بودند یا دسترسی به آن‌ها بسیار دشوار بود؛ زیرا همان‌طور که قبلًا اشاره شد، تعدادی از ترجمه‌ها سال‌ها پیش در

1. Ezra Pound

ایران منتشر شده، اما دیگر تجدیدچاپ نشده‌اند و از طرف دیگر تعدادی از آن‌ها در خارج از ایران منتشر شده‌اند که دسترسی به آن‌ها بسیار دشوار بود.

با این حال، در مجموع هفت ترجمه برای پژوهشگران پیدا شد که پیکرهٔ پژوهش حاضر به‌شمار می‌روند. این ترجمه‌ها عبارت‌اند از: دشت سترون و اشعار دیگر ترجمهٔ پرویز لشکری (۱۳۵۰)؛ منظمهٔ سرزمین بی‌حاصل برگردان حسن شهباز (۱۳۵۷)؛ دشت سترون ترجمهٔ شهریار شهیدی (۱۳۷۷)؛ سرزمین بی‌حاصل ترجمهٔ جواد علafچی (۱۳۸۳)؛ سرزمین هرزو ترجمهٔ بهمن شعله‌ور (۱۳۸۶)؛ سرزمین ویران برگردان محمود داوودی و خلیل پاکنیا (۱۳۸۶)؛ و ارض باطلهٔ ترجمهٔ محمود مسعودی (۱۳۸۸).

جدول ۱، عنوان ترجمه، نام مترجم، ناشر، سال انتشار، و تعداد صفحات را برای هر کدام از ترجمه‌های فارسی منتشر شده از سرزمین بی‌حاصل الیوت، و ترجمه‌های موجود و غیرقابل دسترس در داخل و خارج از ایران را نشان می‌دهد.

جدول ۱. ترجمه‌های موجود و غیرقابل دسترس از شعر سرزمین بی‌حاصل در داخل و خارج از ایران

ردیف	عنوان	متترجم(ها)	سال	تعداد صفحات	ناشر
۱	سرزمین ویران	حسین رازی، حمید عایت، چنگیز مشیری	۱۳۳۴/۱۹۵۶	۴۴۴	جنگ هنر و ادب. دفتر اول
۲	دشت سترون و اشعار دیگر	پرویز لشکری	۱۳۵۰/۱۹۷۲	۱۶۰	نیل
۳	منظمهٔ سرزمین بی‌حاصل	حسن شهباز	۱۳۵۷/۱۹۷۸	۲۴۶	تهران
۴	دشت سترون	شهریار شهیدی	۱۳۷۷/۱۹۹۸	۹۸	هما
۵	سرزمین هرزو	مهردادی و هابی	۱۳۸۳/۲۰۰۵	۹۰	امتداد
۶	سرزمین بی‌حاصل	جواد علafچی	۱۳۸۳/۲۰۰۵	۱۵۹	نیلوفر
۷	خراب‌آباد	محمد حامد نوری	۱۳۸۵/۲۰۰۶	۱۱۸	آزاد پیما

ردیف	عنوان	مترجم(ها)	سال	تعداد صفحات	ناشر
۸	سرزمین هرز	بهمن شعلهور	۱۳۸۶/۲۰۰۸	۷۲	چشمہ
۹	سرزمین ویران	محمد داودی، خلیل پاکنیا	۱۳۸۶/۲۰۰۸	۱۰۹	سی و دو حرف ^۱
۱۰	ارض باطله	محمود مسعودی	۱۳۸۸/۲۰۰۹	۱۰۰	سی و دو حرف

بخش چهارم شعر سرزمین بی حاصل تقریباً ترجمه دقیق بند آخر یکی از اشعار پیشین الیوت است که به نام «در رستوران»^۲ و به زبان فرانسه سروده شده است (مدری، ۲۰۰۹). این بخش که کوتاه‌ترین قسمت شعر است تقریباً به نوعی خلاصه قسمت‌های دیگر شعر است (شعلهور، ۱۳۸۶). بخش چهارم این شعر تحت عنوان «مرگ در آب»^۳ دارای فضایی مذهبی، اسطوره‌ای و حاوی بیشترین تعداد کهن‌الگوی به کاررفته نسبت به دیگر بخش‌های شعر است و از این رو از زبانی آرکائیک برخوردار است؛ لذا، با توجه به هدف پژوهش، کل بخش چهارم از شعر سرزمین بی حاصل برای بررسی در این پژوهش انتخاب شده است. در این بررسی تک‌تک کلمات و عبارات حائز اهمیت در بخش چهارم این شعر در هر هفت ترجمه با هم مقابله و مقایسه می‌شوند.

۶. نتایج و بحث

در این بخش، به بحث و کندوکاو در نمونه‌های ترجمه شده از بخش چهارم شعر سرزمین بی حاصل پرداخته می‌شود. برای انتخاب نمونه‌ها، با توجه به هدف پژوهش حاضر، سعی بر آن بوده تنها واژگان و عباراتی که حاوی کهن‌الگو هستند گزینش و بررسی شوند. معیار اصلی تشخیص و انتخاب مفاهیم، اعداد و تصاویر کهن‌الگویی در این پژوهش، منابع دست اول در حوزه مباحث ناخودآگاه جمعی و رویکردهای

۱. نشر «سی و دو حرف» در کشور سوئد و در شهر استکلهلم فعالیت دارد.

2. dans la restaurant
3. death by water

اسطوره‌ای است که از این میان می‌توان به اثر کلاسیک کارل گوستاو یونگ در این حوزه با عنوان *نسان و سمبول‌ها* (ص. ۱۹۶۴، ۵-۲۰) و فصل مربوط به رویکردهای کهن‌الگویی و اسطوره‌شناختی در کتاب رویکردهای انتقادی به ادبیات نوشته گرین و همکاران (ص. ۲۰۰۵، ۷-۱۸۵) اشاره نمود.

جدول ۲. مقایسه ترجمه‌های عنوان بخش چهارم شعر سرزمین بی‌حاصل

متوجه(ها)	متن مقصد	متن مبدأ
پرویز لشکری	مرگ در آب	
حسن شهیاز	<p>مرگ ناشی از آب <u>یادداشت: چنانکه بانو جسی</u> وستون در کتاب از شاعائر دینی تا داستان‌های عاشقانه آورده، در اعصار کهن، در خاک مصر و در بندر اسکندریه، پیکرۀ خدای طبیعت را که از چوب ساخته شده بود به درون دریا می‌افکندند تا نشانه آن باشد که به نیروی قهار آن پایان بخشیده‌اند و آب با جریان طبیعی خود این پیکره را به «بایبلوس» واقع در خاک لبنان امروزی می‌برد و در آنجا اهالی با تشریفاتی پیکره را از آب گرفته و به منزله تولد مجلد ربان نوع در معرض ستایش و پرستش مردم قرار می‌دادند.</p>	Death by Water
شهریار شهیدی	مرگ در آب	

متراجم(ها)	متن مقصد	متن مبدأ
	<u>یادداشت: الیوت تحت تأثیر انجلیل</u> مقدس و رسالت پولس است که خطاب به رومیان می‌گوید: ... نمی‌دانید که جمع ما که در عیسی تعمید یافتیم، در موت او تعمید یافتیم، پس چونکه در موت او تعمید یافتیم با او دفن شدیم تا آنکه به همین قسمی که مسیح به جلال پدر از مردگان برخاست ما نیز در تازگی حیات رفتار نماییم! (کتاب مقدس، عهد جدید، رسالت پولس رسول به رومیان، باب ششم، سطور ۵-۱). فلیاًس هم در آب غسل تعمید یافته و به ابدیت و جاودانگی پیوسته است.	
جواد علایچی	<u>مرگ در آب</u> <u>یادداشت: تقابلی آشکار دارد</u> با «موقعه آتش» و سوختنی که در بخش ۳ آمد. همچنین مقایسه کنید با سطر ۴۷ و ۵۵ از بخش اول شعر.	
بهمن شعلهور	مرگ در آب	
محمود داودی و خلیل پاکنیا	مرگ در آب	
محمود مسعودی	مردن در آب	

همان‌گونه که از جدول ۲ مشخص است، پنج مترجم از هفت مترجم عنوان بخش چهارم، یعنی «Death by Water» را شبیه به هم و به «مرگ در آب» ترجمه کرده‌اند و تنها دو مترجم با اندک تفاوت نسبت به ترجمه‌های دیگر این عنوان را به «مرگ ناشی

از آب» (شهباز) و «مردن در آب» (مسعودی) ترجمه کرده‌اند. لازم به ذکر است که سه مترجم (شهباز، شهیدی و علافچی) در یادداشت کوتاهی به شرح بیشتر این عنوان پرداخته‌اند.

جدول ۳. مقایسه ترجمه‌های سطر ۳۱۲ در بخش چهارم شعر «سرزمین بی‌حاصل

متوجه (ها)	متن مقصد	متن مبدأ/شماره سطر شعر
پرویز لشکری	فلبیاس فینیقی	
حسن شهباز	فلبیاس فینیقائی	
شهریار شهیدی	فلبیاس فینیقی	
جواد علافچی	فلبیاس فینیقی یادداشت: مطابق حاشیه الیوت بر سطر ۲۱۸، فلبیاس فینیقی وجه دیگری است از آقای یوگینیدس، تاجر یک‌چشم	Phlebas the Phoenician
بهمن شعله‌ور	فلبیاس Phlebas فینیقی	۳۱۲
محمد داودی و خلیل پاکنیا	فله‌باس فینیقی	
محمد مسعودی	فلبیاس فینیقی	

با توجه به جدول ۳ می‌توان گفت هر هفت مترجم عبارت Phlebas the Phoenician را شبیه به هم ترجمه کرده‌اند؛ تنها تفاوت جزئی ترجمه آن‌ها با هم در شکل نوشتاری فارسی عبارت است که هر مترجم سعی کرده است با آوانگاری حروف تلفظ صحیح عبارت انگلیسی در فارسی را به مخاطب فارسی نشان دهد. همچنین تنها علافچی در یادداشت کوتاهی به شرح بیشتر این عبارت پرداخته است.

جدول ۴. مقایسه ترجمه‌های سطر ۳۱۲ در بخش چهارم شعر سرزمین بی‌حاصل

متترجم (ها)	متن مقصود	متن مبدأ/شماره سطر شعر
پرویز لشکری	دو هفته مرده	۳۱۲ a fortnight dead
حسن شهباز	که دو هفت روز گذشته از زمان مرگش	
شهریار شهیدی	کز دم مرگش دو هفته می‌گذشت	
جواد علافچی	مردۀ چارده روزه	
بهمن شعله‌ور	دو هفته پس از مرگش	
محمود داودی و خلیل پاکنیا	که چهارده روز از مرگش می‌گذرد	
محمود مسعودی	یک مردۀ پانزده روزه	

جدول ۴، ترجمه‌های مختلف عبارت *a fortnight dead* در سطر ۳۱۲ بخش چهارم شعر را نشان می‌دهد. همان‌طور که پیش‌تر و در بخش مقدمه به آن اشاره شد، کهن‌الگوها نمادهای جهانی‌اند که به شیوه‌های مختلف از جمله اعداد در متن‌های ادبی و هنری مورد بازنمایی قرار می‌گیرند. از این رو، با نگاهی به ترجمه‌های انجام‌شده مشخص می‌شود که شش متترجم درک مشترکی از کلمه *fortnight* داشته‌اند و آن را به «دو هفته» و «چهارده روز» ترجمه‌اند. اما تنها یک متترجم (مسعودی) این کلمه را به «پانزده روز» ترجمه کرده است.

جدول ۵. مقایسه ترجمه‌های سطر ۳۱۳ در بخش چهارم شعر سرزمین بی‌حاصل

متترجم(ها)	متن مقصود	متن مبدأ/شماره سطر شعر
پرویز لشکری	موح‌های وسط دریا	۳۱۳ the deep seas swell
حسن شهباز	خیزاب دریای ژرف	
شهریار شهیدی	موج ژرف آب‌ها	
جواد علافچی	خیزاب ژرف دریا	
بهمن شعله‌ور	امواج ژرف دریا	
محمود داودی و خلیل پاکنیا	آب‌های سهمگین دریا	
محمود مسعودی	تلاطم عمیق بحرها	

طبق جدول ۵، پنج مترجم کلمه seas را به «دریا» و دو مترجم آن را به «آبها» (شهیدی) و «بحرها» (مسعودی) ترجمه کرده‌اند که می‌توان گفت معادل انتخابی تمام مترجم‌ها تقریباً یکی بوده است. همین‌طور، چهار مترجم کلمه deep را به «ژرف» و سه مترجم آن را به «وسط» (لشکری)، «سهمگین» (داودی و پاکنیا) و «عمیق» (مسعودی) بر گردانده‌اند که از میان آن‌ها تنها معادل انتخابی «داودی و پاکنیا» ناهمگون با دیگر معادل‌های انتخابی شش مترجم دیگر است. همچنان، سه مترجم واژه swell را به «موج»، دو مترجم این واژه را به «خیزاب» و دو مترجم دیگر آن را به «آبها» (داودی و پاکنیا) و «تلاطم» (مسعودی) ترجمه کرده‌اند. اما با توجه به هدف پژوهش، آنچه در این عبارت دارای اهمیت بوده واژه «دریا» است. «دریا» جزو کهن‌الگوها قرار می‌گیرد و تقریباً تمامی مترجم‌ها آن را یکسان ترجمه کرده‌اند که همین ویژگی موجب شده کلمه‌های deep و swell نیز به تبعیت از کلمه sea ترجمه تقریباً مشابهی داشته باشند.

جدول ۶. مقایسه ترجمه‌های سطر ۳۱۴ در بخش چهارم شعر سرزمین بی‌حاصل

متربجم(ها)	متن مقصد	متن مبدأ/شماره سطر شعر
پرویز لشکری	سود و زیان	profit and loss ۳۱۴
حسن شهباز	سود و زیان	
شهریار شهیدی	زیان و سود	
جواد علافچی	اندیشه سود و زیان	
بهمن شعله‌ور	سود و زیان	
محمود داودی و خلیل پاکنیا	سود و زیان	
محمود مسعودی	بهره و زیان	

جدول ۶، ترجمه‌های مختلف هفت مترجم را برای profit and loss نشان می‌دهد. همان‌طور که مشخص است هر هفت مترجم معادل یکسانی را برای این عبارت ارائه کرده‌اند. از سوی دیگر، تنها علافچی در ترجمه خود واژه اضافی

«اندیشه» را به کار برده است که با توجه به سبک ترجمه‌های او بعنوان گفت که او به نوعی در پی توضیح اضافه برای این عبارت بوده است.

جدول ۷. مقایسه ترجمه‌های سطر ۳۱۶ در بخش چهارم شعر سرزمین بی حاصل

متترجم(ها)	متن مقصد	متن مبدأ/شماره سطر شعر
پرویز لشکری	فراز آمد و فرو رفت	he rose and fell ۳۱۶
حسن شهباز	به فراز می‌رفت و به نشیب	
شهریار شهیدی	پائین می‌شد و بالا	
جواد علافچی	به پا خاست تا فرو افتاد	
بهمن شعله‌ور	از نشیب و فراز می‌گذشت	
محمود داودی و خلیل پاکنیا	فراز آمد و فرو افتاد	
محمود مسعودی	او به فراز بود و به فرود	

جدول ۷ ترجمه‌های مختلف عبارت rose and fell را نشان می‌دهد. همان‌طور که از مقایسه ترجمه‌ها مشخص است، هر هفت متترجم تا حد بسیار زیادی شبیه به هم معادل‌گزینی کرده‌اند؛ این معادل‌گزینی‌های مشابه سبب شده ساختار دستوری جمله‌ها هم تقریباً یکسان باشد.

جدول ۸ مقایسه ترجمه‌های سطر ۳۱۷ در بخش چهارم شعر سرزمین بی حاصل

متترجم(ها)	متن مقصد	متن مبدأ/شماره سطر شعر
پرویز لشکری	از مراحل پیری و جوانی گذشت	He passed the stages of his age and youth ۳۱۷
حسن شهباز	از مراحل عمر و جوانی گذشت	
شهریار شهیدی	دوران شباب و عمر خود را پشت سر بگذشت	
جواد علافچی	دوران نوجوانی و پیری را پیمود	
بهمن شعله‌ور	مراحل سالخوردگی و جوانیش را پیمود	
محمود داودی و خلیل پاکنیا	از سال‌های پیری و جوانی‌اش گذشت	
محمود مسعودی	گذر کرد از گاههای پیری و جوانی خود	

همان طور که پیشتر در بخش مفهوم کهن‌الگو و ناخودآگاه جمعی اشاره شد، «پیری و جوانی» در دسته‌بندی کهن‌الگوها جای می‌گیرند. از این‌رو، با توجه به مقایسه ترجمه‌ها در جدول ۸، می‌توان گفت هر هفت مترجم معادل یکسانی را برای عبارت age and youth برگزیده‌اند.

جدول ۹. مقایسه ترجمه‌های سطر ۳۱۸ در بخش چهارم شعر سرزمنی بی‌حاصل

متراجم(ها)	متن مقصد	متن مبدأ/شماره سطر شعر
پرویز لشکری	ترجمه نشده	Entering the whirlpool ۳۱۸
حسن شهباز	و به گرداب اندر شد	
شهریار شهیدی	و در گرداب اندر شد	
جواد علافچی	و آنگاه به گرداب فروشد	
بهمن شعلهور	و به گرداب رسید	
محمود داودی و خلیل پاک‌نیا	تا گرداب بلعیدش	
محمود مسعودی	فروروان در گرداب	

جدول ۹، ترجمه‌های مختلف واژه *whirlpool* را توسط هفت مترجم نشان می‌دهد. همان‌طور که از مقایسه ترجمه‌ها مشخص است، شش مترجم عیناً معادل «گرداب» را برای این واژه برگزیده‌اند. لازم به ذکر است که لشکری این عبارت را ترجمه نکرده است.

جدول ۱۰. مقایسه ترجمه‌های سطر ۳۲۰ در بخش چهارم شعر سرزمنی بی‌حاصل

متراجم(ها)	متن مقصد	متن مبدأ/شماره سطر شعر
پرویز لشکری	ای آنکه فرمان را به دوران می‌آوری	O you who turn the wheel
حسن شهباز	ای آنکه به دس داری سکان را	
شهریار شهیدی	ای که سکان را به کف داری	
جواد علافچی	ای آنکه چرخ و سکان به دست توست	

متترجم(ها)	متن مقصد	متن مبدأ/شماره سطر شعر
	یادداشت: چرخ و سکان: سکان کشته و قایق؛ همچنین چرخ سرنوشت (مقایسه کنید با سطر ۵۱ متن)	۳۲۰
بهمن شعلهور	ای آنکه چرخ را می‌گردانی	
محمود داودی و خلیل پاکنیا	تو که سکان می‌چرخانی	
محمود مسعودی	ای تویی که سکان می‌چرخانی	

طبق جدول ۱۰، شش متترجم واژه wheel را به «سُکان» و «چرخ» ترجمه کرده‌اند، در حالی که تنها یک متترجم (لشکری) برای این واژه از معادل «فرمان» استفاده کرده است. از این رو، می‌توان گفت تقریباً همه متترجم‌ها درک مشترکی از این واژه داشته و به تبع آن، معادل مشابهی انتخاب کرده‌اند. همچنین، علافچی تنها متترجمی است که این عبارت را در قالب یادداشت کوتاهی توضیح داده است.

جدول ۱۱. مقایسه ترجمه‌های سطر ۳۲۰ در بخش چهارم شعر سرزمین بی‌حاصل

متترجم(ها)	متن مقصد	متن مبدأ/شماره سطر شعر
پرویز لشکری	بهره وزش باد چشم دوخته	and look to windward ۳۲۰
حسن شهباز	و می‌نگری به سوی باد	
شهریار شهیدی	نظر می‌افکنی در رهگذار باد	
جواد علافچی	چشمت به جانب باد	
بهمن شعلهور	و بهسوی باد می‌نگری	
محمود داودی و خلیل پاکنیا	در پی‌ی باد	
محمود مسعودی	و جهت باد را مراقبای	

جدول ۱۱، ترجمه‌های مختلف را برای واژه windward نشان می‌دهد. همان‌طور که از مقایسه ترجمه‌ها مشخص است، هر هفت متترجم تا حد بسیار زیادی شبیه به هم معادل‌گزینی کرده‌اند؛ واژه wind جزو کهن‌الگوها محسوب می‌شود.

جدول ۱۲. مقایسه ترجمه‌های سطر ۳۲۱ در بخش چهارم شعر سرزین بی‌حاصل

متترجم (ها)	متن مقصد	متن مبدأ/شماره سطر شعر
پرویز لشکری	که روزی چون تو بلند بالا و خوش‌اندام بود.	
حسن شهباز	که روزی همانند تو بود: خوش‌سیما و بلند اندام.	
شهریار شهیدی	که روزی هم‌چو تو او نیز بلند اندام و زیبا بود.	who was once handsome and tall as you
جواد علافچی	که چون تو روزگاری بالبلند و زیبا بود.	
بهمن شعله‌ور	که روزی چون تو رشید و زیبا بود.	
محمود داودی و خلیل پاک‌نیا	که همچون تو بلند و زیبا بود	۳۲۱
محمود مسعودی	که روزگاری زیبارو بود و بلندبالا بود همچون تو.	

با توجه به جدول ۱۲ و مقایسه ترجمه‌ها می‌توان گفت هر هفت متترجم معادل مشابه را برای واژه‌های *handsome and tall* برگزیده‌اند. زیبایی، قد و در مجموع هرآنچه که به ویژگی‌های ظاهری انسان مربوط باشد، جزو کهن‌الگوهای محسوب می‌شود.

با توجه به مقایسه ترجمه‌های فوق‌الذکر می‌توان متوجه شد که هر هفت متترجم، در ترجمه‌های خود تا حد بسیار زیادی شبیه به هم عمل کردند و لذا ترجمه‌های آن‌ها نیز بسیار به یکدیگر شبیه‌اند. تعیین راهکارهای ترجمه‌ای متترجم‌ها برای ترجمة کهن‌الگوها ارتباط مستقیمی با مبحث پژوهش حاضر ندارد و خود موضوع پژوهش دیگری است. در پژوهش پیش‌رو، تشابهات حائز اهمیت در ترجمة کهن‌الگوها را می‌توان با توجه به برخی از الگوهای «جهانی‌های ترجمه» که بیکر (۱۹۹۷) معرفی کرده نظیر «تصریح» و «هم‌گرایی»، بررسی و مقایسه کرد.

کهن‌الگوهای تکرارشونده، نمادهای جهانی و تصاویر مشترک در تمام دوره‌هایند که در ناخودآگاه ذهن بشریت وجود دارند؛ از این رو، اطلاعات تلویحی موجود در متن مبدأ نیز به صورت آشکار در متن‌های ترجمه شده بیان شده‌اند. بنا بر تعریف بیکر، متن‌های ترجمه شده از لحاظ تراکم واژگانی، تنوع واژگانی و میانگین طول جمله‌ها بسیار شبیه به یکدیگر و در حول نقطه‌میانی یک گستره قرار گرفته‌اند (بیکر، ۱۹۹۷).

در بیشتر مطالعات تطبیقی ترجمه‌های مختلف از یک اثر ادبی خاص سعی می‌شود بر روی تفاوت‌های موجود در ترجمه‌ها صحه گذاشته شود، در پژوهش حاضر اما بنا به هر دو رهیافت جهانی‌های ترجمه و نیز رویکرد اسطوره‌شناسی سعی بر آن بود تشابه‌های ترجمه‌های متفاوت از این اثر برجسته شوند؛ لذا، با توجه به تشابه‌ها و قرابات‌های موجود میان ترجمه‌های فارسی بخش چهارم شعر مورد بحث، آنچنان که در جدول‌های بالا به آن‌ها اشاره شد، می‌توان گفت ترجمة مفاهیم و بن‌مایه‌های کهن‌الگویی بیشتر از الگویی واحد نشئت می‌گیرند که دلیل اصلی آن نیز همان ناخودآگاه جمعی و اشتراکات اسطوره‌ای در زبان‌های مختلف است.

جدای از این موارد، اگرچه رهیافت «جهانی‌های ترجمه» از نظر بیکر (۱۹۹۳) و رویکرد اسطوره‌شناسی از دیدگاه یونگ (۱۹۶۴) در دو حوزه گفتمانی متفاوت کاربرد دارند^۱، در نهایت نوعی هم‌خوانی و قرابت میان این دو رویکرد قابل ملاحظه است. هم‌خوانی و قرابت میان این دو به دلیل نزدیکی ویژگی‌های مشترک آن‌ها به یکدیگر است؛ یعنی، نزدیکی ویژگی «جهان‌شمولي» کهن‌الگوها در رویکرد اسطوره‌شناسی به ویژگی «تشابه متن‌های ترجمه‌ای در متن مقصد» که در نظریه «جهانی‌های ترجمه» مطرح می‌شود. این هم‌سویه‌گی و ارتباط نزدیک می‌تواند همچون سرآغازی تلقی شود در جهت انجام پژوهش‌های نو درباره چگونگی ترجمة کهن‌الگوها در متن‌های مختلف ادبی و فلسفی.

۱. رهیافت «جهانی‌های ترجمه» در حوزه مطالعات نظری ترجمه و «رویکرد اسطوره‌شناسی» در حوزه انسان‌شناسی به مثابة یکی از شاخه‌های علوم انسانی کاربرد دارند.

۷. نتیجه‌گیری

در مقاله حاضر تلاش شد با به کارگیری رهیافت نظریه «جهانی‌های ترجمه» از منظر مونا بیکر (۱۹۹۳) و براساس ایده ناخودآگاه جمعی در آرا و اندیشه کارل گوستاو یونگ (۱۹۶۴) بخش چهارم شعر سرزمین‌بی حاصل اثر الیوت با ترجمه‌های فارسی آن بررسی و مقایسه شود. بخش چهارم این شعر با عنوان «مرگ در آب»، دارای فضایی مذهبی، اسطوره‌ای و حاوی بیشترین تعداد کهن‌الگوی به کاررفته نسبت به دیگر بخش‌های این شعر بوده و از این رو از زبانی آرکائیک برخوردار است. کهن‌الگوها، الگوهای تکرارشونده، نمادهای جهانی و تصاویر مشترک در تمام دوره‌ها هستند که در ناخودآگاه ذهن بشریت وجود دارند؛ لذا، با توجه به ویژگی جهان‌شمولی کهن‌الگوها، ترجمه‌های فارسی مختلف این بخش در مقایسه با دیگر بخش‌های شعر دارای کمترین اختلاف در ترجمه‌اند. نیز متن‌های ترجمه‌شده از لحاظ تراکم واژگانی، تنوع واژگانی و میانگین طول جمله‌ها بسیار شبیه به یکدیگر و حول نقطه میانی یک گستره قرار گرفته‌اند. این در حالی است که ترجمه‌های فارسی دیگر بخش‌های شعر سرزمین‌بی حاصل به دلیل وجود گفتگوهای زیاد پرسوناها و شخصیت‌های متعدد اثر، وجود استعاره‌ها و تلمیحات و نیز سبک‌های ادبی زبانی مختلف بسیار متفاوت هستند. برخلاف دیگر مطالعات تطبیقی در حوزه ترجمه که بر تفاوت‌های موجود در ترجمه‌ها تأکید می‌شود، در پژوهش حاضر سعی بر آن شد که تشابه‌های ترجمه‌های فارسی مختلف از شعر سرزمین‌بی حاصل پیدا و بررسی شوند. بنابراین، با توجه به نتایج به دست آمده در این پژوهش مشخص شد که از میان چهار خصوصیتی که بیکر (۱۹۹۷) برای تبیین بیشتر دیدگاه خود در باب «جهانی‌های ترجمه» معرفی کرده، الگوهای «تصریح» و «هم‌گرایی» بهترین گزینه‌ها برای بررسی ترجمه کهن‌الگویند. همچنین، لازم به ذکر است که تعیین راهکارهای ترجمه‌ای مترجم‌ها برای ترجمه کهن‌الگوها ارتباط مستقیمی با مبحث پژوهش حاضر نداشت و این خود موضوع پژوهش دیگری است.

کتابنامه

- احمدگلی، ک.، و منیری، س. (۱۳۹۰). اشعار تی. اس. الیوت در زبان فارسی: بررسی موردی ترجمه تلمیحات. پژوهش ادبیات معاصر جهان، ۱۶(۶۳)، ۵-۲۲.
- احمدی‌چناری، ع. (۱۳۹۲). بررسی تطبیقی مفهوم مرگ در چکامه «سرزمین ویران» الیوت و اشعار سیاپ بر مبنای نظریه کهن‌الگوها. زبان و ادبیات عربی، ۵(۸)، ۱-۲۸.
- حری، ا. (۱۳۸۸). کارکرد کهن‌الگوها در شعر کلاسیک و معاصر فارسی در پرتو رویکرد ساختاری به اشعار شاملو. ادبیات عرفانی و اسطوره‌شناسی دانشگاه آزاد، ۵(۱۵)، ۱-۱۷.
- داودی، م.، و پاکنیا، خ. (۱۳۸۶). سرزمین ویران. استکهلم، سوئد: سی‌دو حرف.
- ستاری، ج. (۱۳۸۹). جهان اسطوره‌شناسی آیین و اسطوره. تهران: مرکز.
- سجادی، ب.، و رستمی، ن. (۱۳۹۳). اشعار تی. اس. الیوت در زبان فارسی: بررسی موردی ترجمة استعاره‌ها در «سرزمین بی‌حاصل». مطالعات زبان و ترجمه، ۷(۱)، ۱۹-۳۶.
- شعلهور، ب. (۱۳۸۶). سرزمین هرز. تهران: چشم.
- شمیسا، س. (۱۳۸۶). بیان و معانی. ویرایش دوم. تهران: میترا.
- شمیسا، س. (۱۳۸۹). انواع ادبی. تهران: میترا.
- شهباز، ح. (۱۳۵۷). منظومه سرزمین بی‌حاصل. تهران: بنگاه ترجمه و نشر کتاب.
- شهیدی، ش. (۱۳۷۷). دشت سترون. تهران: هما.
- علافچی، ج. (۱۳۸۳). سرزمین بی‌حاصل. تهران: نیلوفر.
- فرحزاد، ف. (۱۳۹۴). فرهنگ جامع مطالعات ترجمه. تهران: علمی.
- لشکری، پ. (۱۳۵۰). دشت سترون و اشعار دیگر. تهران: نیل.
- مسعودی، م. (۱۳۸۸). ارض باطله. استکهلم، سوئد: سی‌دو حرف.
- نیکوبخت، ن.، بزرگ‌بیگدلی، س.، قبادی، ح.، و سلمانی نژاد مهرآبادی، ص. (۱۳۸۸). بررسی کهن‌الگوی آب و درخت در شعر طاهره صفارزاده. پژوهش‌های ادبی، ۶(۲۴)، ۱۴۵-۱۶۷.

- Abrams, M. H., & Harpham, G. G. (2009). *A glossary of literary terms* (9th ed.). Boston, Massachusetts: Wadsworth Cengage Learning.
- Baker, M. (1993). Corpus linguistics and translation studies: Implications and applications. In M. Baker, G. Francis, & E. Tognini-Bonelli (Eds.), *Text and technology* (pp. 233-250). Amsterdam and Philadelphia: John Benjamins.

- Baker, M. (1997). Corpus-based translation studies: The challenges that lie ahead. In H. Somers (Ed.), *Technology, LSP and translation: Studies in language engineering* (pp. 175-86). Amsterdam and Philadelphia: John Benjamins.
- Guerin, W. L., Labor, E., Morgan, L., Reesman, J. C., & Willingham, J. R. (2005). *A handbook of critical approaches to literature*. Oxford, England: Oxford University Press.
- Jung, C. G., & Franz, M. L. (1964). *Man and his symbols*. New York, NY: Doubleday.
- Leppihalme, R. (1997). *Culture bumps: An empirical approach to the translation of allusions*. Clevedon, England: Multilingual Matters.
- Maddrey, J. (2009). *The making of T. S. Eliot: A study of the literary influences*. Jefferson, NC: McFarland.
- Newmark, P. (1998). *A textbook of translation*. New York, NY: Prentice Hall.
- Palumbo, G. (2009). *Key terms in translation studies*. London, England: Continuum.
- Samuels, A., Shorter, B., & Plaut, F. (1992). *A critical dictionary of Jungian analysis*. London, England: Routledge & Kegan Paul.
- Shuttleworth, M., & Cowie, M. (2014). *Dictionary of translation studies*. Abingdon, England: Routledge.
- Toury, G. (1980). *In search of a theory of translation*. Tel Aviv, Israle: The Porter Institute for Poetics and Semiotics.
- Walker, S. F. (2002). *Jung and the Jungians on myth*. London, England: Routledge.
- Wheelwright, P. E. (1994). *Metaphor and reality*. Ann Arbor, MI: U.M.I. Books.

درباره نویسندهان

سید بختیار سجادی دانشیار گروه زبان و ادبیات انگلیسی دانشگاه کردستان در سنتدج است. پژوهش‌های وی بیشتر در حوزه نقد و نظریه ادبی و فرهنگی با توجه خاص به برساخت سوژه و هویت، مدرنیسم انگلیسی به ویژه الیوت، فاکنر و جویس، ادبیات کردی و ادبیات معاصر فارسی است.

سید شجاع نی‌نوا کارشناس ارشد آموزش زبان انگلیسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد سنتدج است. پژوهش‌های وی بیشتر در حوزه مطالعات ترجمه، ترجمه ادبی، ترجمه دیداری‌شنیداری و آموزش زبان انگلیسی است.